

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεία Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης - 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ - τηλ. 23850-28610 - imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΔ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2013	Τετάρτη τῆς Μεσοπεντηκοστῆς (Ἰω. 7,14-30) 10 Μαΐου 2017	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης

Ἡ διδαχὴ τοῦ Χριστοῦ εἶνε ἐκ Θεοῦ

«Ἡ ἐμὴ διδαχὴ οὐκ ἔστιν ἐμῆ, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με» (Ἰω. 7,16)

Ἐορτή, ἀγαπητοί μου, σήμερα. Μὰ τί θὰ πῆ **ἔορτή;** Ἐορτή εἶνε νὰ γλεντήσουμε καὶ νὰ ἀσωτεύσουμε; Ὅχι δά. Ἐορτή εἶνε· νὰ πᾶς στὴν ἐκκλησία, ν' ἀνάψης κερί, νὰ προσκυνήσης τὴν εἰκόνα, ν' ἀκούσης μὲ προσοχὴ τὸν ἀπόστολο καὶ τὸ εὐαγγέλιο, νὰ κάνης τὸ σταυρό σου, νὰ πῆς ἓνα «Κύριε, ἐλέησον», ἓνα «Δόξα σοι, ὁ Θεός», ἓνα «Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ βασιλείᾳ σου», νὰ κοινωνήσης τὰ ἄχραντα μυστήρια μὲ φόβο πίστι καὶ ἀγάπη, νὰ πάρης τὸ ἀντίδωρο· αὐτὸ εἶνε ἔορτή. Καὶ κάτι ἄλλο ἀκόμα· νὰ διαβάσης τὸν βίο τοῦ ἁγίου καὶ νὰ τὸν μιμηθῆς. Γιατὶ ὅπως λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος «ἔορτὴ ἁγίου ἴσον μίμησις ἁγίου».

Ἡ Ἐκκλησία μας ἔχει ἑορτὲς ἁγίων, τῶν ἀγγέλων, τῆς Θεοτόκου, τῶν ἁγίων πατέρων. Πάνω ἀπ' ὅλα ἔχουμε τὶς δεσποτικὲς ἑορτὲς, καὶ ἡ πιὸ μεγάλη εἶνε τὸ Πάσχα, ἡ ἀνάστασις τοῦ Κυρίου, ἡ ρίζα καὶ τὸ θεμέλιο τῆς πίστεώς μας. Αὐτὴ εἶνε ἡ ἡμέρα «ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ» (Ψαλμ. 117,24). Στὰ παλιὰ τὰ χρόνια τὴν ἐώρταζαν 40 μέρες καὶ ἀντὶ ἄλλου χαιρετισμοῦ ἔλεγαν «Χριστὸς ἀνέστη» - «Ἀληθῶς ἀνέστη». 40 μέρες μετὰ τὸ Πάσχα εἶνε ἡ Ἀνάληψις, καὶ στίς 50 μέρες ἡ Πεντηκοστή. Ἄν τώρα μοιράσουμε τὸ 50 στὸ μέσον, στίς 25 ἡμέρες, εἶνε **ἡ ἑορτὴ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς** ποὺ ἑορτάζουμε σήμερα.

Θέλω τώρα νὰ πῶ λίγα λόγια ἐπάνω στὸ **εὐαγγέλιο** τῆς σημερινῆς ἡμέρας (βλ. Ἰω. 7,14-30).

Στὴν ἀρχὴ τὸ εὐαγγέλιο λέει, ἀγαπητοί μου, ὅτι ὁ Χριστὸς δίδασκε καὶ τὸν ἄκουγαν ὅλοι, μικροὶ - μεγάλοι, καὶ «ἐθαύμαζον» (ἔ.ἀ. 7,15). Ἔλεγαν μὲ ἀπορία· **-Ποῦ ξέρει αὐτὸς αὐτὰ τὰ πράγματα;** Ἐμεῖς ξέρουμε ὅτι εἶνε ἓνας φτωχός, ὅτι γεννήθηκε ἀπὸ φτωχὴ μάνα, σχολεῖο δὲν πῆγε, ἔμαθε ἀπὸ μικρὸς τὴν τέχνη τοῦ μαραγκοῦ καὶ ζοῦσε μ' ἓνα μεροκάματο. Δὲν ἔμαθε γράμματα· πῶς τώρα λέει τέτοια πράγματα

ποὺ πρώτη φορὰ τ' ἀκούμε;... Ἀπαντώντας ὁ Χριστὸς στὴν ἀπορία τοὺς εἶπε·

-Ναί, σχολεῖο δὲν πῆγα· αὐτὰ λοιπὸν ποὺ σᾶς λέω δὲν εἶνε δικά μου, εἶνε τοῦ οὐρανοῦ Πατρός· «ἡ ἐμὴ διδαχὴ οὐκ ἔστιν ἐμῆ, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με» (ἔ.ἀ. 7,16). Ἡ διδασκαλία μου δὲν εἶνε ἀνθρώπινη, **εἶνε θεία διδασκαλία.**

● Τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ πράγματι εἶνε θεϊκὰ, ἀπὸ τὸν οὐρανὸ καὶ ὄχι ἀπὸ τὴ γῆ. Ἐδῶ πολλοὶ δάσκαλοι εἶπαν διάφορα πράγματα (Σωκράτης, Πλάτων, Ἀριστοτέλης, Μάρξ, Λένιν κ.ἄ.) καὶ τοὺς θαύμασαν οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ οἱ διδασκαλίες τοὺς μιὰ μέρα θὰ σβήσουν· **ἡ διδαχὴ τοῦ Χριστοῦ μένει ἀθάνατη.** Χρόνια, αἰῶνες, χιλιετίες θὰ περάσουν, μὰ τὰ λόγια του πάντα θ' ἀγγίζουσι τὶς καρδιές. Ὁ Χριστὸς εἶνε σὰν τὸν ἥλιο, ποὺ ἐνῶ ὅλα ἀλλάζουν αὐτὸς δὲν ἀλλάζει, δὲν ἀλλοιώνεται· εἶνε «*χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας*» (Ἐβρ. 13,8). Ὅπως δηλαδὴ δὲν ἀλλάζει ὁ ἥλιος, ἔτσι δὲν ἀλλάζει καὶ ἡ διδασκαλία του. Κι ὅταν ὁ ἥλιος μιὰ μέρα σβῆσῃ -γιατὶ θὰ σβῆσῃ-, ἡ διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ θὰ μείνῃ. Τὸ εἶπε ὁ ἴδιος· «*Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι*» (Ματθ. 24,35).

● Ἀθάνατη ἡ διδαχὴ τοῦ Χριστοῦ· **εἶνε ἀκόμη ἀναγκαῖα γιὰ ὅλους** ἀνεξαιρέτως τοὺς ἀνθρώπους, ἀνεξαρτήτως φύλου, χρώματος, φυλῆς, ἐποχῆς, κοινωνικῆς καταστάσεως· ὅπως ὅλοι ἔχουν ἀνάγκη τὸν ἥλιο, ἔτσι καὶ γιὰ νὰ σωθοῦν ἔχουν ἀνάγκη τὴν ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου.

● Ἡ διδαχὴ τοῦ Χριστοῦ **δὲν εἶνε μόνο εὐχάριστη,** γλυκειὰ σὰν τὸ μέλι καὶ δροσερὴ σὰν τὸ νερό, **εἶνε καὶ ἀποτελεσματικὴ·** εἶνε σὰν τὸ φάρμακο ποὺ τὸ παίρνεις καὶ θεραπεύεσαι. Ἡ διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ φέρνει μεγάλα ἀποτελέσματα. Τὸ βλέπουμε αὐτὸ π.χ. στὴν Ἀφρική. Ἐκεῖ ἰθαγενεῖς ἀνθρωποφάγοι ἄλλαξαν! Ποιὸς τοὺς ἄλλαξε; Ὁ Χριστὸς. Πῶς τοὺς ἄλλαξε; Πῆγαν ἐκεῖ μακριὰ ἱεραπόστολοι, κήρυκες δηλαδὴ, ποὺ ἔφυγαν ἀπὸ τὴν πατρίδα,

πλησίασαν, κατήχησαν τούς αγρίους και τούς βάπτισαν Χριστιανούς (κάποτε ή Ελλάδα ήταν χώρα ιεραποστόλων· από εδώ έφυγαν και πήγαν στη Ρουμανία, στη Σερβία, στη Βουλγαρία, στη Ρωσία· αν είναι σήμερα Χριστιανοί οί Ρώσοι, οί Ρουμάνοι, οί Βούλγαροι, τὸ ὀφείλουν στους Έλληνες ιεραποστόλους). Τώρα τὰ παιδιά τῆς Ἑλλάδος πάνε στήν Ἀμερική για δολλάρια, στή Γερμανία για μάρκα, στήν Ἀγγλία για λίρες· δὲν πάνε ἐκεῖ ὡς ιεραπόστολοι. Πῆγε λοιπὸν και στους αγρίους τῆς Ἀφρικῆς ἕνας ιεραπόστολος, τούς διδάξε, και ἄλλαξαν· και τὸ βράχο, πού πάνω του ἔσπαζαν τὰ κεφάλια ἀνθρώπων κ' ἔτρωγαν τὰ μυαλά, ἐκεῖνο τὸ βράχο τὸν σκάλισαν και τὸν ἔκαναν κολυμβήθρα νὰ βαπτίζονται Χριστιανοί! Ἄλλαξαν, τούς ἄλλαξε ή ἀθάνατη διδαχὴ τοῦ Χριστοῦ.

Και μὴν πῆ κανεῖς ὅτι αὐτὰ γίνονταν «τῶ καιρῶ ἐκεῖνῶ», στὰ χρόνια τὰ παλιά. Ὅποιος ἀμφιβάλλει, ἄς δοκιμάση νὰ δῆ. «Ἐάν τις θέλῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν, γνώσεται περὶ τῆς διδαχῆς, πότερον ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶν ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ» (ἐ.ἀ. 7,17)· αν θέλῃς, λέει, νὰ μάθῃς ὅτι τὰ λόγια πού λέω δὲν εἶνε δικά μου ἀλλὰ ἔχουν θεϊκὴ τὴν προέλευσι, τότε προσπάθησε νὰ τὰ ἐφαρμόσης στή ζωὴ σου. Δῶστε μου ἕναν ἀνθρωπο, μιὰ οἰκογένεια, ἕνα χωριό, μιὰ κοινωνία, μιὰ ἀνθρωπότητα πού ὅλοι νὰ πιστεύουν και νὰ ὑπακούουν στὸ Χριστό, και **θα δῆτε νὰ 'νε εὐτυχισμένοι**. Ἡ εὐτυχία δὲν εἶνε στὶς ἀνέσεις και στὶς γνώσεις, στὰ μέσα και κέντρα διασκεδάσεως και στὰ πανεπιστήμια.

Μακριὰ ἀπὸ τὴ διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ ὅλα τὰ ἐπιτεύγματα γίνονται φαρμάκι. Τί νὰ τὰ κάνῃς τὰ ραδιόφωνα, τὰ τηλέφωνα, τὶς τηλεοράσεις, τὰ λεφτά, τὶς γυναῖκες και τὰ γλέντια, ὅταν στὸν οὐρανὸ παρουσιαστοῦν τὰ «μαυροπούλια» πού εἶπε ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός, τ' ἀεροπλάνα πού ἀπὸ τὶς οὐρές τους θα σπέρνουν θάνατο... Νὰ ή κατάληξις. Ὅπως εἶπε ὁ Παπουλάκος, ἕνας ἄλλος προφήτης, «τὰ ἄθεα γράμματα θα καταστρέψουν τὸν κόσμο».

Δὲν ὑπάρχει λοιπὸν, ἀγαπητοί μου, καμμιά ἄλλη διδασκαλία ἀνώτερη ἀπὸ τὴ διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ. Κι αν ἀκόμα ὑποτεθῆ ὅτι στὰ ἄστρα κατοικοῦν ἄλλα λογικὰ ὄντα, κ' ἐκεῖ δὲν μπορεῖ νὰ ἔχουν ἄλλη διδασκαλία ἀνώτερη ἀπὸ τὴ διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ. Και **τί ὑπολείπεται· νὰ τὴν ἐφαρμόσουμε**. Πάρε λοιπὸν στὰ χέρια σου τὸ Εὐαγγέλιο. Ἄν εἶσαι τόσο φτωχὸς πού δὲν ἔχεις χρήματα νὰ τὸ ἀγοράσης, ἐν ἀνάγκῃ πούλησε τὸ πουκάμισό σου και πάρε ἕνα Εὐαγγέλιο – τόσο ἀναγκαῖο νὰ τὸ θεωρῆς.

Και ἄρχισε νὰ τὸ μελετᾷς. Διάβαζέ το τὸ πρῶι, τὸ μεσημέρι, τὸ βράδυ, τὴ νύχτα.

Μὴ μοῦ πῆς, ὅτι δὲν ἔχεις χρόνο. Μπορεῖς νὰ ἐξοικονομήσης χρόνο. Ἄφησε κατὰ μέρος ἄλλα πράγματα, περιττὰ ἢ και βλαβερά, πού τώρα σὲ δεσμεύουν. Και πρῶτα ἀπ' ὅλα **ἐλευθερώσου ἀπὸ τὴν τηλεόρασι**, αὐτὸ τὸ δαίμονα. Κάποια προφητεία ἔλεγε, ὅτι θα ἴρθῃ καιρὸς πού ὁ διάβολος θα βρῆ ἕνα κουτὶ και θα τρελάνῃ μ' αὐτὸ τὴν ἀνθρωπότητα. Νὰ **τὸ κουτὶ τοῦ διαβόλου** πού τρέλανε τὴν ἀνθρωπότητα.

Ρώτησα ἕνα παιδὶ στή Φλώρινα· –Πόσο διαβάζεις; –Ἐ, καμμιά ὥρα. –Παραπάνω; –Ὅχι, λέει. –Πόση ὥρα παίζεις; –Δυὸ ὥρες. –Και πόση ὥρα βλέπεις τηλεόρασι; –Πέντε ὥρες... Πέντε ὥρες! **ἀποβλακώθηκαν τὰ παιδιὰ**. Και ἕνας μικρὸς ἀπὸ τὶς Πρέσπες ἔβλεπε στήν τηλεόρασι σπαθιά, κουμπούρια, σκοτωμούς. Μεταξὺ τῶν ἄλλων εἶδε και κάποιον νὰ τὸν κρεμᾶνε. Και αὐτὸ πού εἶδε ἐκεῖ, ἤθελε νὰ τὸ ἀναπαραστήσῃ· πῆρε λοιπὸν ἕνα καλώδιο, κλείστηκε σὲ μιὰ ἀποθήκη στήν Πτολεμαῖδα και τὸ ἀπομιμήθηκε· τὸν βρῆκαν κρεμασμένο!...

Ἀνάθεμα στήν τηλεόρασι! Εἶνε ἡ χειρότερη τηλεόρασι στὸν κόσμο, γιατί κυβερνᾶνε ἄθεοι. Φταῖνε λοιπὸν αὐτοί, οἱ καλικάντζαροι τοῦ διαβόλου, φταῖνε ή κυβέρνησι· ἀλλὰ φταῖς κ' ἐσύ, πού χαζεύεις μπροστά της. –Και τί νὰ κάνῃς; θα πῆς, πῶς θα περάσω τὴν ὥρα μου;

Ν' ἀνοίξης **ἄλλη τηλεόρασι**. Θα σοῦ δεῖξω ἐγὼ μιὰ ἄλλη τηλεόρασι, πάμφθηνη, πού αν τὴν ἀνοίξης θα δῆς ἐκεῖ θαυμάσια – ἔξοχα πράγματα! Ποιὰ εἶνε ἡ τηλεόρασι αὐτή; **Ἡ ἀγία Γραφή**. Ἄν τὴν ἀνοίξης, βλέπεις ἐκεῖ τὸ Χριστὸ σὲ ὅλη τὴ δόξα και τὸ μεγαλεῖο του. Σὲ κάθε σπῖτι νὰ ὑπάρχη τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ, πού τώρα τὸ ἔχουμε και ὀρθόδοξα ἐρμηνευμένο.

Ὅπου εἶνε ὁ Χριστός, ἐκεῖ εἶνε ἡ ἀλήθεια, ἡ δικαιοσύνη, ἡ ἐλευθερία, ἡ ἀγάπη, ἡ εἰρήνη, ὁ παράδεισος· ὅπου λείπει ὁ Χριστός, ἐκεῖ τὸ ψέμα, ἡ ἀδικία, σκλαβιά, τὸ μῖσος, ὁ πόλεμος, ἡ καταστροφή, ἡ κόλασι. Και κόλασι γίναμε, γιατί φύγαμε ἀπὸ τὸ Θεό. Και ἕνα μόνο θα μᾶς σῶση, νὰ ἐπιστρέψουμε σ' αὐτόν.

Σᾶς ὀρκίζω, ἀδέρφια μου, μὲ ὠμοφόριο στὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ· **κλείστε τὶς τηλεοράσεις!** γιατί αν δὲν τὶς κλείσετε, θα θρηνήσουμε κι ἄλλα θύματα. Κλείστε τὶς, κι ἀνοῖξετε τὸ Εὐαγγέλιο. Διαβάστε τὸ Εὐαγγέλιο και θα πεισθῆτε ὅτι δὲν ὑπάρχει τίποτε ἀνώτερο ἀπὸ τὴ διδαχὴ τοῦ Χριστοῦ. Ὁ δὲ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς διὰ πρεσβειῶν τῶν ἁγίων τῆς πίστεώς μας εἶθε νὰ σκέπη και νὰ φυλάῃ τὸν τόπο μας· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**